

ایران برای نخستین بار در نمایشگاه کتاب اندونزی

چهل ویکمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب اندونزی با حضور ۱۳۴ ناشر از کشورهای ایران، مالزی، چین، کره، تایلند، برونئی، آمریکا و... از روز چهارشنبه ۱۸ آبان ماه ۱۴۰۱ کار خود را در مرکز نمایشگاهی جاکارتا آغاز کرده است. چهل‌ویکمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب اندونزی با شعار توانمندسازی افراد خلاق با روش های خلاقانه به‌صورت فیزیکی و مجازی با حضور ۱۳۴ ناشر از کشورهای مختلف کار خود را با برگزاری

نگاهی به گونه پرمخاطب نماآهنگ‌هایی که ماندگار می‌شوند

فلش ماب‌های امید آفرین

مکان‌های عمومی برای انجام کارهای شگفتی‌آور، از جمله اجرای کنسرت یا آواز گروهی فی‌البداهه، آب‌بازی و پرفورمنس تجمع می‌کنند.

نکته جالب در فلش‌ماباین است که مکان اجرای آن خارج از تصویری است که درباره محل اجرای موسیقی در ذهن حک شده است. ضمن این‌که اغلب اعضای آن گروه، به‌جز گروه هسته‌ای، ممکن است اصلاهل هنر نباشند. حتی در بسیاری موارد، طی اجرای برنامه‌ده‌هایاصد‌هاشهروند رهگذر به گروه ملحق می‌شوند. فلش‌ماب ابتدا حرکتی کاملاً غیرسیاسی و برای خوش‌گذرانی بود ولی امروزه برخی از این گرد‌همایی‌ها جنبه سیاسی، اقتصادی یا تبلیغاتی به خود گرفته است.

به طور کلی می‌توان گفت ویژگی سبک فلش‌ماب این است که یک نماآهنگ مستند است. در فلش‌ماب دیگر گروه‌های سرود و موسیقی به یک شکل کنار هم نمی‌ایستند تا کاری را اجرا کنند و در واقع کاری اجرا می‌شود که مردم عادی و حاضر در آن محل را نیز درگیر خود می‌کند. نمونه‌های

چند سال پیش در فضای مجازی ویدئوهایی از فرودگاه امام خمینی (ره) منتشر شد که حواشی متعددی با خود به همراه داشت. در آن ویدئوها نشان داده می‌شد که گروهی در حال اجرای یک ترانه درباره ایران هستند و پس از آن هم غلامرضا صنعتگر (خواننده و آهنگساز) به خواندن کامل آن ترانه می‌پردازد. اجرائی که بسیاری از افراد را در همان زمان غافلگیر کرد و تصاویر و عکس‌های جذابی از آن به یادگار ماند. اما جریان این ویدئوکلیپ یا همان فلش‌ماب چه بود؟ کلاً فلش‌ماب چیست و این سبک کار چه ویژگی‌هایی دارد؟ در توضیح کوتاهی راجع به این سبک از کار باید بگوییم که فلش‌ماب به گروه شهروندانی گفته می‌شود که از طریق رسانه‌های دنیای مجازی (اینترنت، ایمیل و غیره) با تلفن همراه یا نامه، همدیگر را خبردار کرده و در زمان معینی در

سانا فخری گروه فرهنگ‌و هنر

امید

این فلش‌ماب با عنوان «ما همه هستیم اهل یک خانه...» منتشر شده که در جایی کارگردان آن ذکر کرده «هشتاد میلیون ایرانی...، یعنی هشتاد میلیون ایرانی هستند که باید مانند یک ناخدا کشتی را در مسیر مقصد درستی هدایت کنند.

فرودگاه امام خمینی (ره)

این فلش‌ماب در فرودگاه امام خمینی (ره) تهیه شده و خواننده‌اش غلامرضا صنعتگر است. این ویدئو در میان مخاطبان بیشتر با تریجیع‌بند آن یعنی «های ایران، آهای خانه» شناخته می‌شود.

تا آخرش هستیم

به مناسبت سالروز آتش گرفتن ساختمان پلاسکو و شهادت آتش‌نشانان قهرمان، نماآهنگ تا آخرش هستیم منتشر شد. حادثه آتش‌سوزی و فرو ریختن ساختمان پلاسکو در ۳ دی ۹۵ به شهادت چند آتش‌نشان انجامید.

خورشید (سرود امام زمان ع)

به مناسبت ولادت امام زمان (عج) و جشن نیمه شعبان این نماآهنگ در وسط خیابان برگزار شد که با استقبال و همراهی بسیار خوب مردم روبه‌رو گردید و با این گروه موسیقی همراهی و همخوانی کردند.

اخلاقی و قصص قرآن کریم، اخلاق اسلامی، تقربیت مذاهب، ادبیات کلاسیک و معاصر، ایران شناسی و هنر می‌پردازد. معرفی صنعت نشر جمهوری اسلامی ایران، طرح حمایتی گرنت، جایزه جهانی کتاب سال جمهوری اسلامی ایران، نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران و معرفی آثار شاخص ادبی در حوزه‌های مختلف از جمله فعالیت‌های خانه کتاب و ادبیات ایران در این دوره از نمایشگاه کتاب اندونزی است.

فرهنگ CULTURE

پنجشنبه ۱۹ آبان ۱۴۰۱ شماره ۶۳۵۲

اتاق شاعر

لژوم ساده‌سازی

در بیان مسائل فرهنگی

علی‌محمد مؤبد فرهنگ‌شاعر

مهم‌ترین معضل و ریشه همه مصادب فرهنگی ما در این است که اصولاً بسیاری از مدیران و آدم‌های مهم ما روی پرده و پشت پرده نمی‌دانند فرهنگ چیست. آب و فاضلاب که هویت و هستی و چیستی‌شان معلوم است این قدر وضع‌شان بحرانی شده که آب ممدان وقتی تمام می‌شود، مدیران شهری داد می‌زنند که آب تمام شده است، مهم‌ترین مشکل همین فقدان درک است و طبیعتاً این معضل همه چیز این میدان را پریشان می‌کند و سر رشته کارها را از دست اولیای امور بیرون می‌برد. متولیان، مدیران و رئیس‌ها، نمی‌دانند قصه چیست و شارلاتان‌ها از این فرصت استفاده می‌کنند و این میدان را که گردش مالی خوبی دارد و مهم‌تر از آن پله خوبی برای ارتقا در سایر میدان‌هاست، تصاحب می‌کنند. هر چه‌ای به خودش اجازه می‌دهد در این میدان مدیر شود و هر کسی که دوست ندارد ظاهر فعالیت‌های سیاسی‌اش تابلو شود، وارد میدان فرهنگ می‌شود و دگانی می‌زند و کارهای سیاسی‌اش را ذیل علم فرهنگ انجام می‌دهد.

ساده‌سازی مسائل فرهنگی و به زبان عامیانه سخن گفتن تنها راه چاره در این وضعیت است، چرا که مردان سیاست چیزی از فرهنگ نمی‌دانند و متأسفانه همین قدرتمندان، رئیس‌ها و لای‌می‌ها هستند که همه چیز فرهنگ را با انتخاب‌های اجق و جق خود تعیین می‌کنند. اینها آدم‌های اصلی را به حاشیه می‌رانند و آدم‌های درجه چندم را به دلیل این‌که راحت‌تر می‌توانند با آنها تعامل کنند، وارد میدان می‌کنند و ضربه می‌دهند و در عمل وضعیتی را پیش می‌آورند که به فرموده حضرت امیر (ع) همان تقدیم‌الاراذل و تاخیر‌الافاضل است. وقتی همه ما مشغول داد و گریه و فریاد به خاطر وضعیت فرهنگی کشور هستیم، مدیران اصلی‌ترین سازمان‌های تولید فرهنگی و تربیت نیرو در این زمینه باز و بند‌های آدم‌های سیاسی و سیاسی‌طور انتخاب می‌شوند و آدم‌های اصلی به علت حاشیه‌هایی که همین‌ها پدید می‌آورند، اعتراض می‌کنند و به سادگی پرچسب می‌خورند و از میدان به در می‌شوند و به طور طبیعی، وضعیت لحظه به لحظه دشوارتر می‌شود. آدم‌های اصلی وقتی بازی داده نشوند، طبیعی است که دلخوری پدید می‌آید و گاهی این دلخوری‌ها در تریبون‌های عمومی و نامه‌های سرگشاده و حتی رسانه‌های مشکوک بیان می‌شود و آن وقت مردان پشت صحنه فرصت پیدا می‌کنند تا آدم‌های اصلی را هر چه بیشتر از میدان به در کنند و نتیجه این وضعیت چیزی جز افزودن درد بر درد نیست. بر همه‌اهالی فرهنگ و هنر فرض است که مسائل‌شان را به ساده‌ترین زبان بیان کنند و درباره بحران‌ها به روشن‌ترین صورت حرف بزنند تا زمینه مفاهمه با آدم‌های قدرتمند در ساختارهای اجرایی برقرار شود. در غیر این صورت هم حداقل این است که فردا در پیشگاه خدای متعال سرافکنده نخواهیم بود که چرا نگفتیم؟ سخن آنجا این خواهد بود که گفتیم و نشنیدند!

قاب

درگذشت خسرو بامداد

پیشگسوت تئاتر

خسرو بامداد، محقق، مدرس، نویسنده و کارگردان

پیشگسوت تئاتر روز چهارشنبه ۱۸ آبان در سن ۸۴

سالگی دارقانی را وداع گفت. نمایشنامه‌های «چاقو

تیزکن»، «بدرود تا ابد»، «حسنک وزیر»، «منصور

حاج»، «دوزن» و «حسی در میعاد» بخشی از آثار این

هنرمند در مقام نمایشنامه‌نویس است. «خرس»، «توهم»، «سفری در کویر»، «شب بارانی» و

«مستخدم ماشینی» از جمله آثار است که بامداد

به‌عنوان کارگردان روی صحنه برده است. تحلیل

آثار نمایشی نمایشنامه‌نویسانی چون شکسپیر،

استریندبرگ، هارولد پینتر، یونسکو، یوجین

اونیل از دیگر فعالیت‌های این محقق و مدرس تئاتر

به‌شمار می‌آید.

تئاتر

فیلم‌تئاترهای رضا صابری

در تلویزیون تئاتر ایران

پخش هفت فیلم‌تئاتر از آثار رضا صابری نویسنده، کارگردان و بازیگر تئاتر در تلویزیون تئاتر ایران آغاز شد.

تلویزیون تئاتر ایران در راستای آرضیو و عرضه محتواهای ویدئویی تئاتر ایران، پخش هفت فیلم از آثار نمایشی رضا صابری کارگردان،

نویسنده و بازیگر معاصر تئاتر را برای علاقه‌مندان آغاز کرده است.

فیلم نمایش‌های «شنا در آتش» (۱۳۷۲)، «بخندان» (۱۳۷۳)، «عشیق» (۱۳۸۰)،

«بازی‌نامه باستان» (۱۳۸۲)، «آیه‌های غربت» (۱۳۸۴)، «دلونه شغال» (۱۳۸۹) و «خون

رقص» (۱۳۹۱) درحال حاضر برای علاقه‌مندان به آثار این هنرمند در سامانه اینترنتی

تلویزیون تئاتر ایران به آدرس www.tv.theater.ir در دسترس است.

رضا صابری یکی از چهره‌های تئاتر ایران پس از انقلاب اسلامی به‌شمار می‌آید و اولین کارگردانی است که جایزه جشنواره تئاتر فجر را از آن خود کرده است. این هنرمند جوایز متعددی از رویدادهای نمایشی کشور دریافت کرده و در بیست‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر نیز برزگداشتهی به پاس چند دهه فعالیت مستمر در عرصه تئاتر برای وی برگزار شد.

